HENRY BOOT & SONS LTD
GREECE

ΣΥΣΤΗΜΜΕΝΗ

63

MS

ARISTEA G.TSIGARIDAS

119 MT WASINGTON ST

LOWELL MASS

U.S. AMERICAN

Αποστολεύς
Όλγα Απ. Πιπερᾶ
Τρίκκαλα-Θεσσαλίας
ΕΛΛΑΣ

Ἐν Τριπόλει τῇ 14 Φεβρουαρίου 1946

Ἀγαπητή μου Ἀριστέα

Ἐλπίζομε ὅτι εἶσαι καλά καί χαρήκαμε πάρα πολύ, καί ὅτι ρώτατε τί γενόμαστε. Λοιπόν σέ πληροφορῶ ὅτι πρίν μπροβδῇ ὁ πόλεμος, στίς 7 τοῦ μηνός Ὀκτώβριον 1940 σύναξε ὁ ἀδελφός μου Γιάγος τόν ἴσιον τόν ἔχασε ἄγιον ἄρρωστον, ὅταν γύρασε. Δέν μπορέσαμε νά τόν πάρωμε καλά, τοῦ πῆρε τό κεφάλι τοῦ παρουσιάσθηκε φρία καί ἔναβε δηλητηρίασιν. Εἴμεθα ἀπαρηγόρητοι γιά τά ὅλα βάσανα πέρασε καί τελείως νά τόν χάσωμε. Ἔπειτα ἀπό 2 μῆνες μπροβδῆκε ὁ πόλεμος τήν Ἀλβανίαν καί ἄρχισαν τά τρεξίματα καί ἡ πείνα. Φύγαμε καί σηκώσαμε στό Μουζάκι νά γλυτώσωμε ἀπό τούς βομβαρδισμούς. Τόν Νίκο τόν εἶχαν πάρει στό στρατό. Ἀφοῦ καθίσαμε 2 μῆνες στό Μουζάκι κατεβήκαμε πάλι στά Τρίκαλα. Πέρασε χρόνος καί τόν Ἀπρίλιο μῆνα ὅταν βομβαρδίσθηκαν τά Τρίκαλα ἀγοράσαμε τά εἰσιτήρια γιά Ἀθήνα καί φύγαμε. Πάλαμε μεγάλη ζημιές. ὁ δέ Γρηγόρης εἶχε μείνει τζιτζιφιασμένος, ἔστησε ἐξέλιπεν δέκα ἀπό βόμβες μέσα στό σπίτι του καθότανε (τυχερά αὐτή ἔτυχαν) καί τό ἔκανε ἕνα μεγάλο χάλασμα μέ ἐρείπια. Φεύγοντας νά ἐνδοῦμε κατεβήκαμε εἰς τόν Μεσκιτσᾶ στό χωριό τοῦ πατέρα μου. Μᾶς φιλοξένησαν οἱ συγγενεῖς μας διότι δέν εἶχαν σπίτι αὐτοί ἀπόμεια μεγάλη οἰκογένεια. Καθήσαμε ἐκεῖ 7 χρόνια. Κατόπιν κατεβήκαμε στήν Καρδίτσα δούλευε ἐκεῖ ὁ Νίκος καί βούσαμε. Τά γράμματά μας τά ἀφήναμε στό Μεσκιτσᾶ γιά ἀσφάλεια εἰ κατακυβέρια, διότι στήν πόλιν βομβάρδιζαν νά μή γίνουν ζημιές. καί ἐμπορευμοί. Αὐτοί ἄρχισαν καί ἔκαιγαν τά χωριά ζεμίνεαν ὅμως ἀπό Πόρτα, Μουζάκι Μεσκιτσᾶ καί ἄλλα χωριά. Τί καταστροφή ἔχει γίνει Ἀριστέα μου δέν ἤμπορεῖ νά τήν φαντασθῇ κανείς. Ἐξ τί κατάντια ἔχει γίνει ὁ κόσμος. τί νά σοῦ γράφω ἔπειτα μία φραγγατάνια μάζεψα διάφορα τά σπίτια μου ἐπῆρε ὁ θεός μου βοηθᾷ πρόκειται Δούκιστα. ἐκεῖ δέν πέρασαν καί ἔτσι ἦλθοσαν. Τί ὄφελη ἔκάψαμε ὅτι εἴχαμε καί δέν εἴχαμε. Τοῦ σωτεύμα μας καί τά δικά μας. Κάψαμε τά φορεμάτα ὅσου τά ἐρράσθηκα ἄλλα μου τά χρεία καί σταβλάθηκα μετόπια τίποτε δέν μοῦ ἔμεινε οὔτε γιά ἐνδύμιο δύο τά ἐργόχειρα μας καθώ καί τήν Καμπόφη. καί μπορούμε τώρα νά φάρωμε τίποτα νά φυλάξωμε; οὔτε ροῦχα νά φορέσωμε δέν μπορούμε νά φάρωμε Ἦτον παλιόσφαιρι καί εἴχαμε στήν ὅλα τά χειμωνιάτικα μας τά ροῦχα νά τά βάλωμε. Ὁ φόβος μας εἶχε κάτει χαβούζ νά μή μπορέσωμε νά συνεννοήσωμε τίποτα. Μόνον νά γλυτώσωμε τά μεγάλα λέγαμε καί ὅπως ὅπως νά ζήσωμε. Ἀλλά ὁ Ἄνθρωπος τά θέλει ὅλα ἐν ὅσον ζῇ. Τί νά σοῦ γράφω εἶναι γενικό τό παλό καί φαρμακούμεθα. Μέ τόν θεόν Ἀριστέα ἔχετε φρούσει ὅλοι ἐκεῖ. Ἐκοπτε οἱ ἀσυνείδητοι διότι ὁ πόλε

καλός πατριώτης κοιτοῦσε νά ὑποστηρίξῃ τόν διπλανό τους νά
βγάλωμε τήν κατάσταση πέρα. Δέν βαρυέσε παλιόντουνιας
Ἐγώ ἀκόμα μένω ἀνύπανδρη. Κανένας δέν ἐνδιαφέρθηκε γιά μένα
Μ καλή ἡ μέρα φένετε Ἀριστέα ἀπό τό πρωΐ ἐάν εἶχα τύχη δέν
θά μᾶς παρουσιάζονταν τόσα βάσανα. Τί νά σοῦ γράψω Ἀριστεα
Εἶνε τόσα πολλά καί ὅλα γιά στενοχώριες. Σταματῶ ἐδῶ. Ἄλλω-
στε ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη κάπου νά πῇ τόν πόνο του καί
θά διαλέξῃ δικούς του ἀνθρώπους νά τόν πῇ. Ὁ Γιατρος εἶνε
καλά; Τά παιδιά σπούδασαν; τί κάνουν; Γράψε μου ἐάν εὐκαι-
ρῆς. Ἐγώ πάντοτε ρωτοῦσα γιά σᾶς καί ἀς μή μᾶς ἔγραφες. Εἶχα
μάθη γιά τόν ἀγαπημένο μου Ντίνο ὅτι ἦτο στό στρατό ἀξιω-
ματικός τώρα πού εἶνες τόν ἔχετε αὐτοῦ; Νά μοῦ φιλίσης τά παι-
διά καί ἀπό τῆ Μητέρα Καλλιόπην καί Νίκο (ὁ Γρηγόρης εὑ-
ρίσκεται στήν Ἀθῆνα οἰκογενιακός.) Τούς ἀσπασμούς μᾶς εἰς
τόν ἀγαπημένο μας Γιατρό. Πάντοτε ὅτι ἀδιαθεσία νά μᾶς
παρουσιασθῆ θυμάμαι πολλές τοῦ ὁδηγίες. Χαιρετισμούς εἰς
τήν Ζωήτσα τοῦ Σταυρόπουλον ἐάν μένετε στό ἴδιο μέρος.
Στή Σοφία τοῦ Πλαστῆρα καί τί μαμᾶ τῆς τή λενάκη ἐάν
μένετε ἐπίσης μαζί. Ἀπό τούς οἰκονομένους Μήτσιο καί λίτσα
ἔχετε χερετισμούς.

Σέ φιλῶ
Ὄλγα Ἀπ Πιπερᾶ